

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5 Telefon Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05 Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86. BIELSKO ŚL., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32. BRZEŚĆ n. B., Puławskiego 1; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74. GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79. GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20. GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091. KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500. LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57. LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58. SOSNOWIEC, Dęblińska 11, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4; TARNÓW, Zabieńska 7; TARNOPOŁ, Pasaż Adlera 9, tel. 90; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 37. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji wewnętrznej Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1933 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 stycznia 1933 r. Nr. 4, poz. 24).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 stycznia 1933 r. w sprawie ustalenia stopy opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za 1931 rok. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 stycznia 1933 r. Nr. 5, poz. 30).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 grudnia 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia wysokości ogólnego kontyngentu odpędu na trzecie lata 1933/34, 1934/35, 1935/36 r. dla forszelni rolniczych oraz podziału tegoż kontyngentu na poszczególne województwa. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 13 stycznia 1933 r. Nr. 2, poz. 15).

—oOo—

DZIAŁ URZĘDOWY.

—ooo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

37.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 stycznia 1933 r.

o organizacji wewnętrznej

Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie urządzania loterii i założenia Polskiej Państwowej Loterii Klasowej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 180) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Na czele Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej stoi Dyrektor Loterii Państwowej.

Zastępcą Dyrektora jest jeden z Kierowników Biur, wyznaczony przez Ministra Skarbu na wniosek Dyrektora.

§ 2.

Generalna Dyrekcja Loterii Państwowej dzieli się na następujące Biura:

1. Biuro Finansowe.
2. Biuro Sprzedaży.
3. Biuro Techniczne.

§ 3.

Na czele Biur stoją Kierownicy Biur. Kierownicy Biur są bezpośrednio odpowiedzialni za należyte funkcjonowanie Biura.

Dyrektor Loterii Państwowej może w drodze zarządzenia wewnętrznego upoważnić Kierowników Biur do decydowania w sprawach z zakresu działalności Biura, nie posiadających zasadniczego znaczenia i nie powodujących poważniejszych zobowiązań.

§ 4.

Do Biura Finansowego należą:

- a) sprawy polityki finansowej przedsiębiorstwa, opracowywanie planów finansowo-gospodarczych i czuwanie nad ich wykonaniem,
- b) kasa,
- c) regulowanie należności urzędników i niższych funkcjonariuszów przedsiębiorstwa,
- d) kontrola i regulowanie zobowiązań i należności kontrahentów,
- e) ewidencja kaucji i opłat koncesyjnych,
- f) wypłacanie wygranych,
- g) buchalteria,
- h) statystyka.

Nadto Biuro Finansowe załatwia sprawy osobowe funkcjonariuszów Generalnej Dyrekcji, sprawy loterii fantowych, sprawy prawne i sprawy niezatrzymane dla innych biur.

§ 5.

Do Biura Sprzedaży należą:

- a) ustalanie potrzeb rynku i zapotrzebowania sprzedaży i układanie związanych z tem planów gry,
- b) ustalanie sieci sprzedaży,
- c) sprawy organizacyjne kolektorów oraz stosunku do kolektorów,

ORZECZENIA Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

—oOo—

ZASADY PRAWNE. *)

—ooo—

PRAWO MATERJALNE OGÓLNE.

Sprawy serwitutowe.

1) Od ogólnej zasady, że władze ziemskie nie są władne wydawać bez zgody stron decyzji, mogących być całe majątek, bądź część pewną jego została uznana za wolną od serwitutów, stanowi wyjątek przepis art. 159 ustawy organizacji włościan. (Wyrok z 27.II. 1928 r. L. Rej. 2682/26).

2) Skutki prawne z art. 159 ustawy organizacji włościan wynikają dopiero z chwilą wniesienia zatwierdzonego planu gospodarstwa leśnego do właściwej księgi hipotecznej. (Wyrok z 27.II. 1928 r. L. Rej. 2682/26).

3) Postępowanie w sprawach, rozpoznawanych trybem art. 1302 postanowień Komitetu Zarządzającego (art. 119 i 120 ustawy organiz. włościan), a dotyczących ścisłego określenia rozciągłości serwitutów, zapisanych w tabeli likwidacyjnej, dzieli się na dwa okresy: w pierwszym okresie orzeka komisarz ziemski, jako I instancja, i Okręgowa Komisja Ziemska, jako II instancja, w drugim zaś okresie, dotyczącym treści zaprojektowanego wpisu dodatkowego do tabeli likwidacyjnej, orzeka Główna Komisja Ziemska, jako I instancja, Minister Reform Rolnych zaś, jako II instancja; tak w I okresie od orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej, jak i w II okresie od orzeczenia Ministra Reform Rolnych służy prawo skargi do N. T. A. (Uchwała z 12.III. 1928 r. L. Rej. 1148/26).

*) Powołane w nawiasie przy zasadach prawnych wyroki z motywami zamieszczone są w rocznikach „Zbioru Wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego”; wyroki z motywami z r. 1932 ukazują się w roczniku 1932.

Roczniki „Zbioru wyroków” nabywać można w Administracji „Monitora Polskiego”, Warszawa, ul. Królewska 5.

4) Art. 1302 postanowień Komitetu Zarządzającego (art. 119 ustawy organiz. włościan), przewidujący postępowanie w przedmiocie ścisłego określenia rozciągłości serwitutów, ma na widoku bynajmniej nie zmianę wpisu tabelowego w sensie zmniejszenia, czy zwiększenia zastrzeżonych tym wpisem praw ze względu na rozmiar faktycznego wykorzystywania tychże praw lub ze względu na wydajność obciążonego serwitutem obiektu, — lecz tylko ściślejsze określenie zapisanych w tabeli praw w tym wypadku, gdy sam wpis nie jest dość ścisły i wyraźny. (Wyrok z 17.IX. 1928 r. L. Rej. 2570/26).

5) Dla odtworzenia na zasadzie okólnika Ministra Spraw Wewnętrznych z 15 listopada 1890 r. Nr. 13923 umowy dobrowolnej, zawartej w swoim czasie pomiędzy właścicielem majątku i włościanami, a nie ujętej w formę ustanowioną, nie jest konieczne, by stan faktyczny na gruncie w chwili odtwarzania umowy odpowiadał treści umowy, oraz by obie strony uznawały umowę w chwili jej odtwarzania za dogodną dla siebie i obowiązującą. (Wyrok z 24.IX. 1928 r. L. Rej. 3934/26).

6) Co do służebności włościańskich, istniejących w chwili wydania ukazów z r. 1864, decydu-

jący dla władz ziemskich jest wpis w tabelach likwidacyjnych lub aktach nadawczych, a stwierdzenie nieistnienia lub wygaśnięcia uwidocznionego w takim wpisie prawa może nastąpić tylko w drodze osobnego sporu cywilnego. (Wyrok z 4.X. 1928 r. L. Rej. 4589/26).

7) Niewykonywanie służebności w ciągu ostatnich pięciu lat nie stoi na przeszkodzie obliczeniu ekwiwalentu za zlikwidowane serwituty (art. 30 i 31 ustawy z 7 maja 1920 poz. 249 Dz. Ust.). (Wyrok z 4.X. 1928 r. L. Rej. 4589/26).

8) Warunek, od którego uzależniona jest możliwość odtworzenia w myśl okólnika Ministra Spraw Wewnętrznych z 15 listopada 1890 r. Nr. 13923 treści zaginionej, bądź słownie zawartej w swoim czasie umowy, mianowicie konieczność ustalenia, że umowa zawarta została za zgodą stron i że została na gruncie wykonana, — odnosi się do momentu zawierania umowy, a nie do chwili jej odtwarzania. (Wyrok z 8.X. 1928 r. L. Rej. 4814/26).

9) Orzekanie w sprawach, dotyczących likwidacji serwitutów na podstawie ces. patentu z 5.VII 1853 r. Nr. 130 (austr. Dz. P. P.) przeszło, na zasadzie ogólnych przepisów o zakresie działania władz polskich, na władze ziemskie. (Wyrok z 19.III. 1929 r. L. Rej. 5042/26).

10) Wyraźne, czy też milczące zezwolenie urzędów ochrony leśnej, o którym mowa w art. 3 ustawy z 7 kwietnia 1922 poz. 239 Dz. Ust., na wydzielenie tytułem wynagrodzenia za serwituty przestrzeni leśnej zawiera w sobie uznanie, że dane obszary są pozbawione cech ochronnych, a zarazem zawiera zezwolenie na wyrąb drzewostanu i na zmianę użytkowania tychże obszarów. (Wyrok z 17.IV. 1929 r. L. Rej. 2064/27).

—oOo—

- d) załatwianie reklamacji graczy,
- e) rozdział losów,
- f) prowadzenie ewidencji i magazynu losów,
- g) reklama handlowa,
- h) lustracja kolektur,
- i) sprawy ochrony rynku — czuwanie nad zjawiskami zmniejszania się zapotrzebowań na losy skutkiem nielegalnego obrotu oraz współdziałanie z właściwymi organami w zwalczaniu nadużyć, powodujących straty dla przedsiębiorstwa.

§ 6.

Do Biura Technicznego należą:

- a) przygotowanie, organizacja i przeprowadzenie ciągnięć,
- b) przygotowywanie i sporządzanie tabel wygranych,
- c) sprawy związane z drukiem losów i tabel wygranych,
- d) nakład wszelkich innych druków,
- e) sprawy gospodarcze i zakupów, remont i konserwacja pomieszczeń, inwentarza ruchomego, przyborów biurowych i maszyn.

§ 7.

Dyrektor Loterii Państwowej — ustala w drodze zarządzenia wewnętrznego, zatwierdzonego przez Ministra Skarbu, szczegółowy wykaz czynności poszczególnych Biur, określając ściśle ich wzajemny stosunek i zasady współdziałania.

§ 8.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, normujące organizację wewnętrzną Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki.*

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 stycznia 1933 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych.

Na podstawie art. 3 i 4 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) zarządza się, co następuje:

§ 1. W uwadze II do tabeli opłat egzekucyjnych, stanowiącej załącznik do § 57 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) dodaje się nowy (drugi) ustęp o brzmieniu następującem:

„Przy ściąganiu należności, nieprzekraczających 1 zł 50 gr, opłata za upomnienie wynosi 50 gr, przy ściąganiu zaś należności od 1 zł 51 gr do 5 zł opłata ta wynosi 1 zł”.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *A. Prystor.*

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki.*

(Dz. U. R. P. z dnia 23 stycznia 1933 r., Nr. 4, poz. 24).

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 stycznia 1933 r.

w sprawie ustalenia stopy opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za 1931 rok.

Na podstawie art. 98 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stopę opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za rok 1931 ustala się w wysokości 1,06‰ (pro mille) sumy składek brutto zebranych przez zakłady ubezpieczeń w ciągu roku 1931.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki.*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 stycznia 1933 r. Nr. 5, poz. 30).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 grudnia 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia wysokości ogólnego kontyngentu odpędu na trzecie 1933/34, 1934/35, 1935/36 r. dla gorzelni rolniczych oraz podziału tegoż kontyngentu na poszczególne województwa.

Na podstawie art. 32 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządza się co następuje:

§ 1. Ogólny kontyngent odpędu dla gorzelni rolniczych dla całego Państwa na poszczególne kampanie trzecie 1933/34, 1934/35 i 1935/36 r. ustala się w wysokości 1.050.000 hektolitrow alkoholu, z czego przeznaczają się 840.000 hektolitrow alkoholu do podziału pomiędzy poszczególne województwa, 210.000 hektolitrow alkoholu pozostawia się zaś jako rezerwę.

§ 2. Osiemset czterdzieści tysięcy hektolitrow alkoholu, ustalonych postanowieniami § 1 niniejszego rozporządzenia, rozdziela się pomiędzy poszczególne województwa jak następuje:

wojew. warszawskie	56.325	hl	alkoholu
„ łódzkie	44.080	„	„
„ kieleckie	29.390	„	„
„ lubelskie	60.975	„	„
„ białostockie	21.480	„	„
„ wileńskie	15.835	„	„
„ nowogródzkie	21.675	„	„
„ poleskie	13.310	„	„
„ wołyńskie	8.130	„	„
„ poznańskie	272.070	„	„
„ pomorskie	94.785	„	„
„ krakowskie	18.400	„	„
„ lwowskie	76.640	„	„
„ stanisławowskie	20.485	„	„
„ tarnopolskie	72.980	„	„
„ śląskie	13.440	„	„

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki.*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) *Sew. Ludkiewicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 13 stycznia 1933 r. Nr. 2, poz. 15).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Zapowiedziane zmiany na stanowiskach wojewodów zostały wczoraj dokonane. P. Prezydent Rzeczypospolitej zwolnił wczoraj p. Władysława Jaszczolta ze stanowiska wojewody łódzkiego i zamianował go wojewodą wileńskim. Na opróżnione w ten sposób stanowisko wojewody łódzkiego powołany został p. Aleksander Hauke - Nowak, dotychczasowy dyr. dep. politycznego Min. Spr. Wewn.

Jednocześnie P. Prezydent Rzeczypospolitej zwolnił dr. Józefa Roźnieckiego ze stanowiska wojewody lwowskiego, powierzając to stanowisko Władysławowi Zygmuntowi Belinie - Prażmowskiemu, prezydentowi m. Krakowa. Odwołany ze Lwowa wojewoda dr. Roźniecki mianowany został wojewodą lubelskim.

Dotychczasowy wojewoda lubelski Bolesław Jerzy Swidziński, przeszedł do centrali Min. Spraw Wewn. i objął stanowisko głównego inspektora ministerjalnego i szefa biura prasowego w 4 st. służbowym.

—oOo—

Z Ministerstwa Komunikacji.

Poza znacznymi zniżkami taryfowymi przyznaniem ostatnio rolnictwu, przemysłowi budowlanemu i drzewnemu, Ministerstwo Komunikacji przyznało szereg dalszych zniżek.

Między innymi na eksport przez porty gipsu palonego przyznano zniżkę 10% -ową, stwarzającą nową taryfę wyjątkową. Saletra wapniowa, azotan amonu, azotniak i t. p. związki chemiczne przy kontyngencie 20 tys. ton. uzyskały obniżkę 10%, a przy kontyngencie 30 tys. ton 20%. Impor-

towane drogą morską skóry bawole surowe i suche oraz roślinne skrawki garbarskie korzystają z 40% -owej zniżki.

Pozatem drzewo celulozowe (papierówka) uzyskało przy eksporcie 20% obniżkę taryfową, zaś soda amonjakalna i sól glauberska korzystać będzie z 10% -owej zniżki.

• • •

W dniach od 26 do 28 stycznia r. b. obradował w Warszawie zjazd naczelników wydziałów handlowo - taryfowych pod przewodnictwem naczelnika wydziału dr. R. Zawojkiego.

Na zjeździe, którego porządek obrad obejmował 36 pkt., rozpatrywano szereg spraw taryfowych, dotyczących ułatwień tak w dziedzinie przejazdów osobowych, jak i transportów towarowych.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

Pan Minister Opieki Społecznej zarządził rozwiązanie władz Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Warszawie, t. j. tymczasowej komisji zarządzającej i tymczasowej komisji rentowej.

Komisarzem rządowym został mianowany p. Bolesław Nakoniecznikoff, dotychczasowy przewodniczący komisji zarządzającej.

• • •

P. Minister Opieki Społecznej zatwierdził wniosek Komisarza Rządowego ZUPU w Warszawie w sprawie skreślenia par. 47 statutu tego Zakładu, skutkiem czego okres zasiłkowy dla bezrobotnych pracowników umysłowych sprowadzony zostaje do okresu przewidzianego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, t. j. do 6 miesięcy. Jednocześnie P. Minister Opieki Społecznej zatwierdził wniosek ZUPU w Warszawie w sprawie udzielenia działowi ubezpieczenia na wypadek braku pracy pożyczki z działu ubezpieczenia emerytalnego. W związku z tem w najbliższych dniach zostaną wypłacone bezrobotnym pracownikom umysłowym zaległe świadczenia za grudzień ubiegłego roku.

• • •

W dniu 31 b. m. Komisarz Rządowy Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Warszawie p. Bolesław Nakoniecznikoff zarządził wypłacenie 100 procent zasiłku bezrobotnym pracownikom umysłowym. Jak wiadomo, bezrobotni otrzymywali od dnia 16 stycznia r. b. 40 procent należnego zasiłku. Kasy Chorych zostały tegoż dnia zawiadomione telegraficznie o decyzji Komisarza Rządowego i od 1 lutego wypłacą zasiłek w pełnej wysokości.

UROCZYSTA AKADEMJA KU CZCI P. PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ.

W dniu 31 b. m. o godz. 20-ej w Teatrze Wielkim odbyła się uroczysta akademja ku czci Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego z okazji Jego Imienin, zorganizowana przez komitet, wyłoniony z pośród organizacji młodzieży.

Na akademję przybyli P. Minister Opieki Społecznej dr. Hubicki, P. Podsekretarz Stanu w Min. Spraw Wewn. Korsak, wicemarszałek Sejmu Car, wicemarszałek Senatu Bogucki, przedstawiciele władz państwowych z zastępcą Komisarza Rządu na m. st. Warszawę p. Ołpińskim, liczni przedstawiciele stowarzyszeń i organizacji społecznych oraz młodzież.

Na scenie na stalugach ustawiono przybrany kwieciami portret P. Prezydenta Rzeczypospolitej. Po obu stronach usławiły się półkolem poczty sztandarowe Strzelca, Federacji Polskich Związków Obrońców Ojczyzny oraz organizacji młodzieży. Akademję zagał w imieniu komitetu p. Jan Dziekoński, wznosząc następnie okrzyk na cześć Dostojnego Solenizanta. W tym momencie orkiestra 36 p. p. L. A. odegrała hymn narodowy. Następnie wygłosił przemówienie poseł Antoni Puzyński, omawiając działalność Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, jako pracownika na polu społecznym i naukowym i podkreślając Jego wielkie zasługi dla Ojczyzny i nauki.

Z kolei wygłosił przemówienie red. Władysław Ludwik Ewert.

Drugą część programu wypełniły popisy wokalne - muzyczne, w których wzięli udział artyści opery p. Karwowska i Dygas, oraz kapela ludowa pod dyrekcją prof. Kazuro i orkiestra 36 p. p. L. A.